

پیشنهادسفر

جاذبه‌های جهانی در شهر گناباد دالان‌های رمز آلود

وقتی حرف از جاذبه‌های جهانی ایران می‌شود، کمتر کسی به قنات‌های ایران فکر می‌کند و جاذبه‌های همچون قنات قصبه گناباد در ذهنش می‌آید. شاید تا به حال با عکس قنات قصبه گناباد مواجه شده باشید اما ندانید که نام این جاذبه در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار دارد. این قنات که عنوان طولانی‌ترین قنات جهان را به خود اختصاص داده یکی از رمزآلودهای ایران محسوب می‌شود چرا که هنوز سوالات بسیاری درباره آن وجود دارد. نقشه قنات قصبه گناباد در نوع خود بی نظیر است و مسیرهایش بسیار هوشمندانه در شهر گناباد پیروی کرده‌اند. اگر می‌خواهید بیشتر درباره این اثر بی‌بدیل بدانید، گزارش پیش‌رو را از دست ندهید...

واقعا اسرارآمیز است؟

گناباد شهری در استان خراسان رضوی است که از کهن‌ترین شهرهای ایران به شمار می‌رود. همین کیفیت تا راهی این شهر شوید و نگاهی به جاذبه‌هایش بیندازید؛ اما گل سرسید این دیدنی‌ها، قنات قصبه است که عنوان بزرگ‌ترین، طولانی‌ترین و قدیمی‌ترین قنات جهان را یدک می‌کشد. مکانی که از آن با عنوان یکی از رمزآلودهای ایران یاد می‌کنند؛ قناتی با دالان‌های تارک و سیاه که هنوز هم آب شهر را تأمین می‌کند اما کسی تا به حال سر از کارش در نیابوده است. تا چند قدمی قنات قصبه هیچ چیز عجیبی به چشم نمی‌خورد و شاید این تصور به وجود بیاید که اسرار آمیز بودن این مکان شوخی بزرگی باشد که خیلی‌ها را از راهای دور و نزدیک به سوی خود کشانده است؛ اما وقتی وارد دنیایش شوید می‌فهمید که اینجا با سایر قنات‌هایی که شاید تا به حال دیده‌اید فرق دارد. هیچ کس تصویری از انتهای این قنات ندارد و تنها طول آن ۳۰۰ کیلومتر تخمین زده می‌شود. قناتی که با زرفای بیش از ۳۰۰ مترش شاهکار آبی جهان را از ۲۷۰۰ سال پیش به نمایش گذاشته است. بد نیست بدانید که این جاذبه مورد توجه گردشگران قرار دارد و بنا بر گزارشات در نوروز سال ۱۳۹۵ بیشتر از ۶۰ هزار نفر آن را دیده‌اند. اولین جشن ملی قنات‌های ایرانی به مناسبت ثبت قنات‌ها در فهرست جهانی نیز در این قنات برگزار شد.

آبرسانی خیلی دقیق

در سراسر ایران چاه‌ها و قنات‌ها نقش مهمی در تأمین آب مورد نیاز انسان‌ها داشته‌اند اما قنات قصبه بسیار هوشمندانه‌تر از آنچه که تا به حال دیده‌اید طراحی شده است. تصور کنید در زمان‌های دور با آن امکانات محدود و ابتدایی این قنات حیرت‌انگیز چگونه شکل گرفته و با کدام محاسبات اینگونه دقیق آب را از اعماق زمین به سطح آن می‌رساند؟ شاید نیروی عجیبی در سازندگان آن وجود داشته است و شاید هم ما کمی بی‌تأصیف و انسان و هوشش را دست کم گرفته‌ایم!

در ادامه با هم به بررسی ساختار خاص این قنات می‌پردازیم:

۱- ورودی

قنات بزرگ قصبه، ۳ ورودی دارد:

یک ورودی بازسازی شده با بتن و ارتفاع و عرض برابر ۱۷۰ و ۸۰ سانتی‌متر که مظهر قنات (آغاز قنات یا دهانه قنات) است. این ورودی پس از طی ۷۲۰ متر به قنات می‌رسد. ورودی دوم که اکنون خشک شده اما بکر و دست نخورده باقی مانده و ۵۰۰ متر آن برای بازدید عمومی آماده شده است. در قنات‌های قدیمی و نونل خشک هم یک ورودی وجود دارد؛ درست در جایی که آب قنات بعد از عبور از اعماق ۳۰۰ متری زمین و طی راهی طولانی تغییر مسیر می‌دهد و به نونل مصنوعی وارد می‌شود. در همین جای قنات است که راهی هم به سمت نونل خشک امتداد می‌یابد.

۲- دالان‌ها | از آغاز تا پایان

برای ورود به دنیای دالان‌های قنات باید پله‌ها را پشت بگذارید. تنها ۴۰ درصد دالان‌ها در دسترس است و معلوم نیست در ۶۰ درصد بقیه چه می‌گذرد؟ نسیمی که در درون قنات می‌وزد و طنین صدای آب تریکب چنایی به نظر می‌رسند و این دنیای رمزآلود را بیش از پیش دیدنی می‌کنند. حفره‌هایی روی دیوارها، پیچیم که زمانی میزبان چراغ‌های پشه سوز و سایر وسایل روشنایی بوده‌اند و امروز در کنار ریشه‌های درختان بر روی دیواره قنات به خواب فرو رفته‌اند.

با مجموعه‌ای از دالان‌های تو در تو مواجهیم که در یک رشته اصلی به نام قصبه به طول ۱۳۱۳۵ متر و رشته‌های فرعی به نام‌های دولاب نو، دولاب کهنه، رشته فرعی اول و رشته فرعی دوم قصبه گسترش یافته است. ۴۲۷ چاه (دربرخی منابع ۴۷۰) در جای جای قنات قصبه و با فاصله ۵۰ متری از یکدیگر حفر شده‌اند که ۱۸۲ چاه آن در رشته قصبه قرار دارد. مادر قنات‌ها که تأمین کننده آب است در دامنه شمالی سیاه کوه و در انتهای رشته دولاب نو و دره پرآب خانیک قرار دارد. این چاه با عمق حدود ۳۰۰ متر، دو شعبه اصلی و ۵ شاخه فرعی دارد و انباشت آب آن به ۲۸ متر می‌رسد. این قنات پرآب‌ترین قنات جهان است که ۱۵۰ لیتر در ثانیه آبدهی دارد.

افسانه‌های قنات قصبه

برخی مقلتی‌ها از شخصی به نام طاهر باشناس نام می‌برند که در زمان‌های بسیار قدیم، با قدرت خاصی به دیوها دستور داد تا مجرای بکنند و آب را از بالا بدست به پایین برسانند. سپس گفت چاهی حفر کنند و آن را عمیق و عمیق‌تر سازند. می‌گویند سرزمین جنیان در میان پیچ و خم قنات قصبه واقع شده است و هر انسانی راه ورود به آن را بیابد، می‌تواند اموال آن‌ها را از آن خود کند.

بر اساس یکی از افسانه‌های قدیمی گناباد، دستور احداث قنات قصبه را فرمان بهمن، یکی از سلاطین قدیم ایران داده؛ آن هم برای گفاره گناهی بزرگ. او پس از تکاپ یک گناه بزرگ خود را فاقد لیاقت سلطنت دانست اما موبدان گفتند برای کار بدش، یک کار نیک انجام دهد و به همه خیر برساند. بهمن، هزار قنات در مکان‌های بی‌آب اطراف قلمرو خود ساخت که قصبه یکی از آن‌ها بود.

فقاشی می‌کشم پس هستم

گفت‌وگو با فاطمه معروفی معلولی که از ۲۰ سالگی تصمیم گرفت زندگی‌اش تغییر کند

آن‌ها هم کلاسی من بودند. دختری‌ها می‌آمدند و من را با فرغون به خانه خودشان می‌بردند. آن‌ها هم وقتی من را می‌بردند و یا بر می‌گردانند که کسی توی کوچه نباشد تا هم من و هم آن‌ها خجالت نکشند چون من هم بزرگتر شده بودم.

زمستان زندگی در روستا سخت‌تر می‌شود درست است؟

بله. تابستان هوا خوب بود و مشکل خاصی نبود ولی زمستان زندگی برای همه و از جمله من که شرایط خاصی داشتم سخت می‌شد. یکی از سختی‌ها رفتن به دستشویی بود. مخصوصا که دستشویی معلول مناسب سازی نشده بود. مادرم کیسه کاه می‌گذاشت تا پاها و لباسهای گلی نشود. توی خانه حمام نداشتیم برای همین مادرم از همسایه‌ها فرغون قرض می‌گرفت تا شب من را به حمام روستا ببرد. حالا فکرش را بکنید کوچه خاکی روستا در زمستان پر از گل و آب و چاله چوله بود.

پس واقعا سختی کشیدی؟

خیلی. شب آن زمان کوچه‌ها تاریک بود و باید با فانوس و سگمان می‌رفتیم. یاد هست یک بار که زمستان بود و باران هم آمده بود، فرغون به سنگی گیر کرد و من افتادم. لباس هام گلی شد.

برش ۲

◆ **دور شدن از خانواده برایت سخت نبود؟**
چرا خیلی هم برای آن‌ها هم برای من. مادرم تا مدتی هر روز به دیدنم می‌آمد. با اتوبوس راه طولانی روستا تا مشهد را طی می‌کرد. مادرم می‌آمد به دیدنم. جلوی من گریه نمی‌کرد اما بعد فهمیدم وقتی به خانه بر می‌گشت گریه می‌کرد. من هم شبها گریه می‌کردم تا وقتی روز مادرم به دیدنم می‌آمد متوجه نشود.

◆ از آمدن به آسایشگاه پشیمان نشدی؟

چند روزی که گذشت، مادرم گفت برادرهایم و خواهرم گفته‌اند من را به خانه برگردانند. گفته بودند جایم خالی است. مادرم گفت می‌آیی به خانه برگردیم؟ من گفتم نه. کم کم با بعضی از بچه‌ها آشنا شدم. بعد از مدتی رفت تا آسایشگاه و شرایط آن را از نزدیک ببیند. وقتی برگشت پرسیدم: چطور بود؟ دخترها و خانم‌ها جدا بودند؟ مادرم گفت: نه. فقط بچه‌ها جدا بودند. بالاخره حدود ۲۰ سالگی به آسایشگاه آمدم. پذیرش شدم. وقتی وارد شدم جای خالی نبود برای همین در نبود یک مددجو که به مرخصی رفته بود، موقتا تختش را به من داند. وقتی هم برگشتم، من را به سالن دیگری بردند.

برش ۳

◆ **چه جوری سر از آسایشگاه شهید فیاض بخش درآوردی؟**
یک روز یکی از اقوام گفت: اگر راه نروی باید به آسایشگاه معلولین بسروی و تنها و بدون خانواده زندگی کنی. آن موقع از شنیدن این حرف دلخور شدم. هر چند فهمیدم مادرم موافق نیست من به آسایشگاه بروم. اما کم کم آدم‌های مثل خودم هستند. با این حال مادرم با رفتن من موافق نبود. دوسالی طول کشید تا مادر را راضی کردم. خلاصه مادرم به بهزیستی رفت و خیلی دوندگی کرد. من هم دیگر از خانه خسته شده بودم. می‌دیدم که بقیه هم به خاطر من سختی می‌کشند. آن جا بود که دعا کردم رفتنم درست شود. مادرم یک روز به مشهد رفت تا آسایشگاه و شرایط آن را از نزدیک ببیند. وقتی برگشت پرسیدم: چطور بود؟ دخترها و خانم‌ها جدا بودند؟ مادرم گفت: نه. فقط بچه‌ها جدا بودند. بالاخره حدود ۲۰ سالگی به آسایشگاه آمدم. پذیرش شدم. وقتی وارد شدم جای خالی نبود برای همین در نبود یک مددجو که به مرخصی رفته بود، موقتا تختش را به من داند. وقتی هم برگشتم، من را به سالن دیگری بردند.

◆ به نظر خودت اگر معلولیت پیش نمی‌آمد باز هم سراغ نقاشی می‌رفتی؟

روزی آرزو داشتم بتوانم از آثار نقاشی‌ام یک نمایشگاه برپا کنم که خوشبختانه با کمک آسایشگاه این اتفاق افتاد. دوست داشتم دیگران که سالم هستند ببینند و نقاشی‌هایم را ببینند و از طرفی خوشحال بودم که تلامذم نتیجه داده است. الان دلم می‌خواهد که مستقل بشوم و آرزو دارم که بتوانم نمایشگاه بعدی‌ام در سطح کشور باشد و آدم‌های بیشتری بتوانند برای دیدن کارهایم بیایند.

◆ **معلول مادر زادی هستید؟**
نه من سالم به دنیا آمده بودم. به مدرسه می‌رفتم و وقتی آن اتفاق بد افتاد من کلاس چهارم درس می‌خواندم. ما توی روستا زندگی می‌کردیم. مریض شده بودم و برای مداوا من را به مشهد برده بودند. من را برای مداوا به مطب دکتری برده بودند اما متأسفانه تزریق اشتباه دکتر باعث شد همه مسیر زندگی من عوض بشود. چند وقت بعد قدرت پاهایم کم کم از بین رفت طوری که دیگر نمی‌توانستم بدون کمک دیگران راه بروم.

◆ پس برای رفتن به مدرسه دچار مشکل شدید؟

بله. نمی‌توانستم راه بروم برای همین بعضی وقت‌ها پدرم من را کول می‌کرد و به مدرسه می‌برد و بعضی وقت‌ها دوستانم دنبالم می‌آمدند و دو نفر زیر بازوهایم را می‌گرفتند و کمک می‌کردند که به مدرسه بروم. حتی یادم هست من را با فرغون به مدرسه می‌بردند. با گذشت زمان، اوضاع بدتر شد. هر طور بود کلاس چهارم را تمام کردم و به کلاس پنجم رفتم اما بعد وضع بدتر شد و دیگر قسمت‌های دیگری از بدنم از جمله دست‌ها هم درگیر شدند. برای همین دیگر در خانه ماندم. اما بقیه خجالت می‌کشیدم و این باعث شد گوشه گیر بشوم. روحیه‌ام را از دست داده بودم. بعد از مدتی تکلم هم دچار مشکل شد اول لکنت زبان پیدا

برش ۱

◆ **سنتان که بیشتر می‌شد در معلولیتان تغییری ایجاد نشد یعنی بهتر نشدید؟**
متأسفانه معلولیتم بیشتر می‌شد. من هم کاری نمی‌توانستم بکنم غیر از این که غصه بخورم. خجالت می‌کشیدم از مردم روستا دوست نداشتم من را در آن موقعیت ببینند. برای همین یک روز با مادر بزرگم و خالمام پیش دکتری در مشهد رفتم. آقای دکتر گفت باید بریدش تهران و گزینه معلولیتش بیشتر می‌شد. هزینه‌ای که برای درمانم گفت ۱۰۰ هزار تومان بود و ما آن پول را نداشتیم برای همین نند برویم. معلولیتم تا جایی پیش رفت که نمی‌توانستم بدون تکیه‌گاه بنشینم. وقتی به دیوار تکیه می‌دادم، سر می‌خوردم. کم‌کم طوری شد که باید دراز کشیده غذا می‌خوردم. با زانو راه می‌رفتم. برای همین سر زانوهایم زخم می‌شد

◆ **پس راحت می‌توانستی رفت و آمد بکنی؟**
با ویلچر کمی راحتتر بودم اما توی خانه نمی‌شدم راه رفت. چون اتاق‌ها کوچک بودند. توی کوچه‌ها هم پر از سنگ و چاله چوله بود برای همین ویلچر راحت‌تر نمی‌رفت. متأسفانه باز هم معلولیتم شدیدتر شد. تکیه گاه ویلچر پاره می‌شد و مادرم آن را می‌دوخت. کامل که خراب شد طناب بستیم تا بتوانم تکیه کنم اما طناب سر می‌خورد و پایین می‌آمد و من نمی‌توانستم تکیه کنم. جالب این بود که خیلی‌ها با دیدن وضعیت من می‌گفتند راه برو. فکر می‌کردند تنبلم اما من نمی‌توانستم راه بروم.

◆ چی شد که درست را ادامه دادی؟

بین دوستانتان در آسایشگاه چند نفری بودند که به کلاس نهضت سواد آموزی می‌رفتند. من هم تصمیم گرفتم درس بخوانم. از این که وقتم بیهوده هدر برود حالم بد می‌شد. دوست داشتم کلاس مفیدی انجام بدهم تا بعدها بگویم یادش بخیر، این کار من بوده است. اما نمی‌دانستم چه کاری باید انجام بدهم هر چند می‌دانستم و دوست داشتم از وقتم درست استفاده کنم. یک روز رفتم پیش مدد کارمان خانم نجاتی گفتم می‌خواهم بروم کلاس نهضت. قبول کردند. کلاس نهضت. قبول کردند. کلاس نهضت که تمام شد، از باورانی که با آسایشگاه همکاری می‌کردند خواستم به زن زبان یاد بدهند. البته قبل از آن و در خانه برادرهایم حروف انگلیسی را به من یاد داده بودند. هم‌زمان خواستم درسم را ادامه بدهم. برای همین رفتم پیش آقای رحیلی مسئول آموزش. آن‌ها هم از درس خواندن استقبال کردند. برام کتاب اول راهنمایی تهیه کردند. تعدادی از یاروان به من در یادگیری دروس ریاضی، زبان، علوم و... کمک کردند. چند ماهی که گذشت من را به کلاس اول راهنمایی بزرگسالان در بیرون از آسایشگاه بردند اما آن جا قبولم نکردند. حرفشان این بود با وضعیتی که من دارم، و کارشناسی را در دانشگاه فردوس ادامه دادم.

◆ خوب به دانشگاه هم رفتید؟

بله دوست داشتم هنر را به طور جدی‌تر دنبال کنم. برای همین گفتم باید وارد دانشگاه بشوم. امتحان دادم و شدم دانشجوی هنرهای تجسمی گرایش نقاشی در دانشکده الزهرا. مقطع کارشناسی تمام شد. گفتم بهتر است درسم را ادامه بدهم برای همین دوباره کنکور شرکت کردم و کارشناسی را در دانشگاه فردوس ادامه دادم.

عکس: سید حمید هاشمی / قدس

خبر

دبیر نخستین دوره جایزه داستانی «خودنویس»:

آثار بومی شانس بیشتری برای جهانی شدن دارند

ايلنا: مير شمس ا لد ين فلاح‌هاشمی، دبیر نخستین دوره جایزه «خودنویس» درباره ایده اولیه و هدف از برگزاری این جایزه گفت: برخی از داستان‌نویسان اخبار مربوط به جوایز را پیگیری می‌کنند و با شرکت در این جوایز به نوعی ارتزاق می‌کنند و از امکانات مالی آن هم بهره‌مند می‌شوند، اما ما هدف‌مان شناسایی استعدادهایی است که در دورترین نقاط کشور زندگی می‌کنند و به داستان علاقه‌مندند. متأسفانه کتاب‌های آموزشی و کارگاه‌های داستان در این نقاط وجود ندارد و این افراد صرفاً از چند کتابی که خوانده‌اند و با تکیه بر استعداد خود می‌نویسند.

وی افزود: ما در این مسابقه شرایط سنی هم نداشتیم و این مسابقه را یک فرصت برای کسانی که کارشان تا به حال از سوی هیچ ناشری برای چاپ پذیرفته نشده، قرار دادیم. همچنین نویسندگانی را نیز که کارشان را به طور ناشر- مؤلف منتشر کرده‌اند و در بازار کتاب عرضه و دیده نشده است، در این مسابقه شرکت دادیم.

دبیر علمی انتشارات جام‌جم درباره معیارهای داوری این مسابقه توضیح داد: ما در داوری خود معیاری که برای داوری داستان‌های فاخر داریم اینجا لحاظ نمی‌کنیم. به عنوان مثال ۲۵ امتیاز برای استعداد نویسندگی در نظر گرفته‌ایم و در میان عناصر داستان مشخصاً شخصیت‌پردازی را ملاک قرار داده‌ایم و انتظار داریم که این نویلמן رئالیسم جادویی یا تکنیک‌های خاص ادبی مانند فلاش‌بک و فلاش‌فورورد را در آثار خود لحاظ کنند. این مسابقه برای شناسایی افراد بااستعداد است. در نهایت ۴۵۹ اثر به دبیرخانه رسید که رقم قابل توجهی برای یک مسابقه رمان‌نویسی است.

نویسنده رمان «آسمان هفتم» درباره آثاری که از طریق پست به جشنواره رسیده نیز عنوان کرد: آثاری که از طریق پست به دست ما رسیدند وضعیت جالبی نداشتند و معلوم بود که از نقلاتی با کمترین امکانات به دبیرخانه رسیده‌اند. برخی از این آثار به صورت دست‌نویس در دفتر یا سررسید نوشته شده بودند، چون در آن ناحیه امکان تایپ وجود نداشته است.

فلاح‌هاشمی در ادامه گفت: ما قصد داریم این استعدادها به نویسندگانی خوب تبدیل شوند. ما همچنین یک جایزه مردمی هم داریم به این شکل که آثار ۲۰ نفر اول را در سایت طلاچه قرار می‌دهیم تا به انتخاب مردم هم مدیران جدیدیم. ما این افراد را هما نخواهیم کرد و در تمامی مراحل این حمایت و پشتیبانی وجود دارد.

وی در انتها گفت: متأسفانه بیشتر فضای داستانی ما در فضای آپارتمانی می‌گذرد، در صورتی که آثار بومی شانس بیشتری برای جهانی شدن دارند. تمام دنیا به داستان‌هایی توجه می‌کنند که جنبه بومی داشته باشند. ما بر این عقیده هستیم که داستانی که فضا و محیط زیستی شرکت‌کننده را معرفی کند داستان موفقی خواهد بود.

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان کارگاه‌های قصه‌گویی برگزار می‌کند

ايلنا: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، کارگاه‌های آموزشی قصه‌گویی برگزار می‌کند.

کمیته علمی بیست‌ویکمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی

۲ نشست علمی و ۵ کارگاه آموزشی در جشنواره قصه‌گویی برگزار می‌کند. مخاطبان این برنامه‌ها مدیران فرهنگی، دانش‌جویان، قصه‌گویان، معلمان و مربیان هستند.کارگاه‌های آموزشی و نشست‌های تخصصی در این دوره از جشنواره به صورت پنل برگزار می‌شود و افراد بنام و چهره‌های شناخته شده، برگزارای این پنل‌ها را عهده‌دار خواهند بود.

نشست «عصر ارتباط، تبادل فرهنگی و حیات قصه‌ها» روز شنبه ۲۷ آذر ماه توسط دکتر مرجان فولادوند، نویسنده و پژوهشگر و دکتر محمود گلزاری، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی و دکتر شهرام گیل‌بادی عضو هیئت‌علمی دانشگاه صداوسیما، برگزار می‌شود.

نشست «قصه‌گویی، مهارت زندگی، اجتماعی شدن» نیز روز چهارشنبه ۲۸ آذر ماه توسط دکتر مصطفی مهرآیین عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی، دکتر حسین ذوالفقاری عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت‌مدرس، دکتر فهیمه حسین‌زاده جامعه‌شناس و دکتر محمدجواد فتوایی مدیر بخش فولکلور و ویراستار علمی دانشنامه فرهنگ مردم برگزار می‌شود.

همچنین کارگاه «قصه‌های مدرن، نیاز روز کودکان» دوشنبه ۲۶ آذرماه توسط آلیسا دوجویانگ، قصه‌گویی از کشور کره برگزار می‌شود. مکان برگزاری کارگاه‌های تخصصی در محل کلاس‌های علمی کارپردی کانون و نشست‌های تخصصی در محل کاخ جشنواره واقع در خیابان حجاب، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار می‌شود.

گفتنی است کارگاه‌های آموزش مهارت‌های قصه‌گویی ویژه پدران و مادران در تمامی ایام جشنواره صبح و بعد از ظهر برگزار خواهد شد.

آخرین باز مانده شعر ایران در گذشت

مهر: منصور خورشیدی، شاعر معاصر و از آخرین بازماندگان شعر حجم در ایران، در بهشت مازندران درگذشت.

خورشیدی در سال ۱۳۲۹ به دنیا آمد. او انتشار آثار خود را از دهه ۵۰ آغاز کرد. از این شاعر و منتقد ادبی مقالات بسیاری در داخل و خارج کشور منتشر شده‌است. مهم‌ترین مقالات او عبارتند از: «از ترس مست شدیم» (در کتاب از حاشیه یا متن)، «حیرت عظیم حجم» (در کتاب حیات مرگ)، «بررسی شعرهای رؤیایی»، «نقد و بررسی شعر معاصر» (مجله آفتاب نروژ)، «سوررالیسم» جنجالی‌ترین مکتب ادبی جهان»، «بررسی مکتب‌های ادبی جهان»، «هن سوم»، «سرشت باطنی انسان در جهان شعر» و…

از میان آثار منتشر شده او می‌توان به کتاب‌های «از فکرهای با تو»، «خطبه‌های کهنسال کودکی»، «سجاده روی ماه بینندگان» و «آبی ناگهان» اشاره کرد.

ادب و هنر/اجواد شیخ الاسلامی | کارگاه

پوستر و تبلیغات شهری در مشهد، به همت نهضت مردمی پوستر انقلاب برگزار شد. این کارگاه پوستر و تبلیغات شهری از سری برنامه‌های پنجمین جشنواره هنر مقاومت است که امسال و هم‌زمان با چهارمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی در ۹ بخش و در سرتاسر کشور برگزار می‌شود. سیدمحمدرضا میری، دبیر نهضت مردمی پوستر انقلاب درباره برگزاری این کارگاه‌ها به قدس گفت:امسال برگزاری پنجمین دوره از جشنواره ملی هنر مقاومت با چهارمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی مصادف شده است. در شورای سیاست‌گذاری این جشنواره که با دبیری استاد مسعود نجابتی تشکیل شده، به این نتیجه رسیدیم که امسال باید یک تحول اساسی شکل بگیرد و ضمن استفاده از تجربیات اساتید و دبیرانی که سال‌های قبل در این عرصه تلاش کرده‌اند، بتوانیم تجربه‌های جدیدی رقم بزنیم. به همین دلیل یکی از مهم‌ترین نکات که به آن توجه ویژه داریم، خلق آثاری است که بیشتر در مقابل دید مردم قرار بگیرد؛ از فضای تبلیغات شهری استفاده کنیم، محصولات را راحت‌تر به دست مردم برسانیم، نمایشگاه‌هایی در منظر عموم برگزار کنیم و در کل آثار را از گالری‌ها به نظر مردم برسانیم.

برش
وی‌ی: بی‌ناهیست یا محامله و تعارف نقد کنیم؛ اتفاقاً نقد باید تیز و برنده باشد. با این حال باید از کلی‌گویی‌ها و بی‌انصافی‌ها در حق دستاوردهای نظام پیر هیزیم، مدیران خوب و بد را یکجا مورد نقد قرار ندهیم و به آسیب‌هایی که فضای رسانه‌ای ایجاد کرده، مشغول نشویم

استفاده از تجربه

نهضت مردمی پوستر انقلاب

داور بخش پوستر پنجمین جشنواره هنر مقاومت در ادامه افزود: این جشنواره ۹ بخش دارد که بخش پوستر و تبلیغات شهری با استفاده از تجربه «نهضت مردمی پوستر انقلاب» (که در حوزره تولید پوسترهای انقلابی فعالیت می‌کند) ایجاد شده است. در این بخش ۹ کارگاه استانی برنامه‌ریزی و اجرا شد که این رویداد جزو بی‌نظیرترین اتفاقات چند سال گذشته بوده است. ما در دو ماه گذشته، ۹ کارگاه را در شهرهای قزوین، البرز، یزد، آذربایجان شرقی، استان گلستان و خراسان رضوی اجرا کردیم و هفته آینده نیز در استان خوزستان و اصفهان دو کارگاه دیگر برگزار خواهیم کرد.

وی در خصوص جزئیات برگزاری این کارگاه‌ها بیان کرد: این کارگاه‌ها با همکاری نهضت مردمی پوستر انقلاب و مجمع طراحی آیه شکل گرفته است. همچنین در حین اجرای این کارگاه‌ها استعدادهای جوان نیز شناسایی شده‌اند. تشکیل‌های نوپایی به پناهه این جشنواره کارشان را شروع کرده‌اند و اتفاقات

گزارش قدس از برگزاری کارگاه پوستر و تبلیغات شهری پنجمین جشنواره هنر مقاومت در مشهد

نقد صریح نارسایی‌ها، تبلیغ صحیح پیشرفت‌ها

خوبی افتاده است. پوسترهایی که در کارگاه‌ها تولید می‌شود به بخش رقابتی جشنواره هنر مقاومت زاره پیدا می‌کنند و محصولات برگزیده هم در شهرها اکران خواهند شد. کارگاه‌های مشهد نیز با حضور مسعود نجابتی و محمدرضا دوست‌محمدی و ۵۰ هنرمند از سراسر خراسان رضوی به مدت سه روز برگزار شد.

شور جوانی با دغدغه‌های دلسوزانه

محمدرضا میری، دبیراره آینده و محتوای پوسترهایی که در کارگاه‌ها تولید می‌شوند، گفت: به تناسب اینکه انقلاب ما در استانه ۴۰ سالگی است و در مسیر پیشرفت‌ش با مشکلات و موانع جدی و زیادی در داخل و خارج دست به گریبان است، بیان چند موضوع ضروری به نظر می‌رسد. در همین راستا موضوعاتی مانند پیشرفت‌ها و دستاوردها، نارسایی‌ها و ضعف‌ها و غرورها و شکست‌ها، محتوای تولید آثار هستند.

از طرف دیگر نقش و رسالت آحاد مردم از اصناف و گروه‌های مختلف در این برهه و از همه‌مهم‌تر نقد مدیران خیانتکار و اشرافی، همچنین بررسی آنچه تا به حال اتفاق افتاده و مقایسه آن با گفتمان اصیل انقلاب و بازخوانی مجدداً گفتمان انقلاب اسلامی هم دغدغه‌های شورای سیاست‌گذاری نهضت مردمی پوستر انقلاب بوده و هم دغدغه تمام هنرمندانی که در این کارگاه‌ها شرکت کرده‌اند.

در کنار این دغدغه‌ها معرفی جریان‌هایی که زالوضفاته خودشان را به جریان انقلاب وصل کرده‌اند و خون مردم را مکیده‌اند و پرده برداری از چهره زشت و کره‌به این جریان‌ات، از موضوعات مورد توافق هنرمندان برای تولید پوسترهاست. در این کارگاه‌ها فضای پر حرارت جوانی و گفت‌وگوا، همراه با شور و انرژی جوانی و دغدغه‌های دلسوزانه، برای ما سرمایه بزرگی بوده است.

نقد باید تیز و برنده باشد

این گرافیکست انقلابی اضافه کرد: دغدغه‌ای که خیلی از هنرمندان دارند این است که میداد در چهارمین سالگرد انقلاب، تولید پوسترها

با رویکرد مصلحت‌نگرانه و مبارکباد و… ختم شود. بنابراین می‌خواهیم با آثاری که تولید می‌کنیم مستقیم به جایی که مردم از آن آسیب می‌بینند، ضربه بزنیم. درواقع بنا نیست با مجامله و تعارف نقد کنیم؛ اتفاقاً نقد باید تیز و برنده باشد. با این حال باید از کلی‌گویی‌ها و بی‌انصافی‌ها در حق دستاوردهای نظام بهره‌یزیم، مدیران خوب و بد را یکجا مورد نقد قرار ندهیم و به آسیب‌هایی که فضای رسانه‌ای ایجاد کرده، مشغول نشویم. از جوانان این نسل که می‌خواهند از درون گفتمان انقلاب، مشکلات جامعه را نقد کنند، انتظار می‌رود دچار این مشکلات نشوند.

دبیر نهضت مردمی پوستر انقلاب درباره عنوان کلاس‌هایی که در طول این دوره برگزار می‌شود، گفت: کلاس ایده پردازی با حضور حجت‌الاسلام محمدی فرید و حجت‌الاسلام قاسم پور و استاد محمدرضا دوست‌محمدی برگزار شد.

سپس در کلاس «پیلورد یک پوستر بزرگ نیست» استاد مسعود نجابتی نگاه به قابلیت‌های طراحی گرافیک در تبلیغات شهری و باورهای غلط و آسیب‌هایی که به این حوزه وارد است، داشت. در این کلاس علاوه بر هنرمندان، شرایط برای حضور عموم افراد فراهم بود. کارگاه‌های دیگر نیز به تولید نمونه‌های اولیه و بحث و گفت‌وگو و تمرین آثار گذشت.

اکران بلافاصله پس از تولید

میری درباره نوع استفاده از آثاری که در کارگاه‌ها تولید می‌شوند، بیان کرد: آثار برگزیده به علاوه بخش سفارش آثار، به بسته‌های نمایشگاهی و تبلیغات شهری تبدیل می‌شوند. این بسته‌ها در شهرهای مختلف به دستگاه هایی که امکان تبلیغات شهری دارند، تقدیم می‌شود. یکی از کارهایی که برای این بار در حال انجام است، این است که همان شکل‌های مردمی که در استان‌های مختلف درگیر تولید پوستر بودند، بعد از تولید، همان آثار را با همکاری نهادهای مختلف و تشکیل‌های مردمی به اکران در می‌آورند.

یاری‌گر ما بوده است. به عنوان مثال پرستاری در مشهد داریم که ایشان عضو شبکه توزیع مردمی نهضت است. ایشان در این چند سال گذشته، هر هفته تعدادی از پوسترهای نهضت را با هزینه شخصی خودشان پرینت رنگی می‌گیرند و در تابلوی اعلانات بیمارستان قرار می‌دهند.

قاسمپور در تشریح چهارمین دستاورد نهضت مردمی پوستر انقلاب گفت: در دهه‌ای که گذشت ما شاهد حضور سه نسل از هنرمندان نهضت هستیم. یک نسل اساتیدی که انقلابی و مذهبی بودند اما به نوعی گوشه‌گیر یا ناامید بودند و از فضای کار برایشان فرام‌نبود. نهضت توانست روحیه جدیدی به این هنرمندان بدهد و دوم آموزش دیده‌اند و طی دهه گذشته با دوم هنرمندانی بودند که در آغاز تشکیل نهضت، حرکت را شروع کردند و آن را در کل کشور گسترند. نسل سوم هم توسط نسل دوم آموزش دیده‌اند و طی دهه گذشته با فعالیت‌های نهضت از مرحله تجربی به مرحله حرفه‌ای رسیده‌اند.

این هنرمند انقلابی در ادامه افزود: ما در نهضت چندلایه آدم داریم، اساتید و هیئت علمی، طراحان و گرافیکست‌ها، ایده پردازان و کسانی که ادبیات و محتوا تولید می‌کنند، مترجمان،

برش
قاسمپور: مجموع ایده‌پردازان، طراح، اساتید، باتنی، توزیع کننده، نقد، وکیل و… را شبکه مردمی نهضت می‌گوییم. از کنار هم قرار گرفتن تمام این اتفاقات، گسترده‌ترین شبکه گرافیکست‌های انقلابی شکل گرفته است. در واقع ما به یک لیشکر گرافیکست حرفه‌ای در فضای انقلاب اسلامی مجهز هستیم

توزیع‌کنندگان و حامیان مردمی. عموماً مردم فکر می‌کنند کسی می‌تواند در نهضت فعالیت کند که حتماً طراح و گرافیکست باشد. ابداً این طور نیست. ما به مدلی از کار هنری و فرهنگی در راستای ارزش‌ها و نیازهای انقلاب اسلامی رسیده‌ایم که اگر کسی نمی‌تواند در طراحی به نهضت کمک کند، می‌تواند در قسمت مالی و اسپانسر، در معرفی و توزیع آثار، ایده پردازی، ترجمه و… کمک کند.

مجموع ایده پرداز، طراح، استاد، باتنی، توزیع کننده، نقد، وکیل و… را شبکه مردمی نهضت می‌گوییم. از کنار هم قرار گرفتن تمام این اتفاقات، گسترده‌ترین شبکه گرافیکست‌های انقلابی شکل گرفته است. به لطف نهضت و تلاش دسته جمعی دوستان، ما به یک لشکر گرافیکست حرفه‌ای در فضای انقلاب اسلامی مجهز هستیم.

نهضت مردمی پوستر انقلاب باعث شد ذائقه گرافیک انقلاب عوض شود و به هنرمندان گرافیک انقلاب گفت، مجبور هستید حرفه‌ای بشوید و در این جهت آن‌ها را حمایت و همراهی کرد.

موسیقی

حسین بهرزوی نیا: مردم فکر می‌کنند کنسرت خوب یعنی خواننده معروف

مهر: آهنگساز و نوازنده موسیقی ایرانی در استانه برگزاری اولین کنسرت رسمی گروه «بریطیان» از شرایط نامتعادل جذب مخاطب در فرایند تولید و بازاریابی موسیقی سخن گفت. حسین بهرزوی نیا با اشاره به اینکه تغییر رویکرد مخاطبان موسیقی ویژه مخاطبان موسیقی ایرانی به اجراهای با خواننده، صرفه‌آور جلب کرده است، بیان کرد: متأسفانه اگر فلان خواننده معروف حضور نداشته باشد به اجرای آن برنامه روی خوش نشان نمی‌دهند، یعنی مخاطب فکر می‌کند اگر کنسرت خواننده معروف نداشته باشد از درجه کیفی قابل قبولی برخوردار نیست. این نوازنده עוד و برپط در بخش دیگری از صحبت‌های خود تصریح کرد: زیرا وقتی نگاه بی‌زیبسی صرف در حوزه موسیقی جای کیفیت و استاندارد را گرفته، دیگر امیدی هم به حضور اسپانسر وجود ندارد، مگر اینکه سودی اقتصادی درون کار مستتر باشد که خوشبختانه یا متأسفانه ما از این قاعده مستثناستیم اما خوشحالم که با حضور مؤسساتی چون «تعمه حصار» هنوز حمایت‌هایی داریم.

که با حضور مؤسساتی چون «تعمه حصار» هنوز حمایت‌هایی داریم.

جایزه‌های ادبی

آیینه ادبیات ماست، پاسخ داد: جایزه جلال تا حدودی آیینه کار ما در این ۴ دهه است. مسئله ساختارهای کلاسی است که ما را به اینجا می‌رساند. به نظر می‌رسد ما ۴ دهه است که سیاست‌ها را اشتباه دنبال می‌کنیم. خطر را باید در جایی که دیده نمی‌شود، در اندیشه‌ای که در چپش و انتخاب داوران و هیئت علمی یک فکر مشخص را تزریق می‌کند، جست. جایزه جلال در هیچ دوره‌ای جریان ساز نبوده است.

جایزه‌های باب میل مدیران

شاکری توضیح داد: تأکید بر جوایز، باب میل مدیرانی است که می‌خواهند یک برنامه زودبازده و ساده داشته باشند و همیشه در ویرترین باشند، جشنواره باب میل این مدیران است. مدیر بلند اندیش دنبال جشنواره نیست. جشنواره‌ای مثل جلال دنباله‌ای ندارد چون مؤید به هیچ تئوری‌ای نیست. این یک جایزه محفلی است چون سلایق ملی در آن در نظر گرفته نمی‌شود. دایان در انتها افزود: در اساننامه جلال آمده که جایزه جلال قرار است به آثاری که ادبیات دینی و ملی را گسترش می‌دهند، داده شود. برخی از آثار طبق این اساننامه نمی‌توانستند مورد توجه باشند.

در سیاست‌های ادبی ما منتقه جایی ندارد

شاکری در مورد نقد داوری گفت: آیا کسی که می‌تواند بنویسد تحلیلگر خوبی نیست؟ هست؟ وی در مورد نقد ادبیات گفت: ما اساساً چیزی به عنوان نقد ادبیات متعهد نداریم. در سیاست‌های ادبی ما منتقد جایی ندارد. در خلأ نقد، شبهه نقدها رشد می‌کند.

جایزه جلال در هیچ دوره‌ای جریان‌ساز نبوده است

وی درباره اینکه آیا عملکرد جایزه جلال نتیجه سیاست اشتباه یک مدیر است یا این

گفت‌وگوی قدس با امیر حسین نوروزی، کارگردان مستند «نجات»

وجه انسانی «مقاومت» آن را ماندگار کرده است

نوروزی در ابتدای سخنان خود با اشاره به مراحل ساخت این مستند اظهار کرد: ایده اولیه این کار همراهی دوباره با شخصیت اصلی مستند «پل» و گزارشگر آن سیدمر تقی موسوی است. پس از آن مستند یک دوستی میان ما ایجاد شد که ادامه پیدا کرد و در رفت و آمدهای من به عراق و ایشان به تهران همدیگر را می‌دیدیم. این دغدغه همیشه در ذهنم وجود داشت که یک بار دیگر پس از شهادت علی با وی همراه شوم و کار دیگری با هم بسازیم. شهید علی انصاری از کسانی بود که در مستند «پل» با او آشنا شدم و در آن مستند یک عملیات جنگی علیه داعش به تصویر کشیده شد که متأسفانه در پایان آن علی به شهادت رسید و مستند با صحنه شهادت او تمام شد. ضمن این که در ذهنم هست که پس از جنگ هم این سه گانه را تکمیل کنم و مستندی درباره فضای زندگی پس از جنگ هم بسازم.

وی در ادامه افزود: اما بعد از فیلم «پل» به این فکر می‌کردم که با موسوی برای ساخت یک مستند دیگر همراه شوم که چند سالی این اتفاق نیفتاد، اما دو سه سال بعد از آن ماجرا در سفری به بخش‌هایی از موصل رفته بودم که به نتیجه‌ای نرسید، اما در نهایت زمانی که در مناطق عملیاتی در جست‌وجوی محلی بودم من و موسوی باز به هم رسیدیم و او مرا پیدا کرد و با هم راهی موصل شدیم. او این بار گروه جدیدی شکل داده بود و جای علی سه چهار جوان متخصص جایگزین کرده بود و در کل گروه تکمیل شده‌ای داشتند. نوروزی یادآور شد: یک خاطره مشترکی که در پس زمینه ذهن من و سید وجود داشت، جراحات و شهادت و عدم توانایی ما برای نجات علی بود. این جراحات ناشی از عدم توانایی در نجات دادن یک دوست در روح همه ما وجود داشت. در ابتدای همان سفر هم قبل از ورود به بغداد او یک فیلمی را به من نشان داد که در آن فیلم جوانی که شبیه علی تیر خورده در نجات داده بود در حالی که حتی نمی‌دانست که او چه کسی است و فقط می‌خواست او را نجات دهد. من احساس کردم مسئله‌ای مانند نجات دادن آدم‌ها برای سید خیلی جدی شده است و به دلیل مواجهه بسیار با چنین صحنه هایی به فردی بدل شده که جدا از شخصیت جنگی و گزارشگرش یک موجودیت دوست داشتنی برای مردم پیدا کرده است.

❖ در دل سختی و ترس هم می‌توان به فرم رسید

وی ادامه داد: با همین پیش زمینه‌ها ما سفر را شروع کردیم و مسئله نجات زندگی انسان‌ها هم به عنوان یک دغدغه در ذهن ما بود. تا اینکه از چندین عملیات خاص گذشتیم و سعی من بر این بود تا مخاطب در نزدیک‌ترین حالت ممکن با این عملیات‌ها قرار بگیرد و اصطلاحاً رخ به رخ با عملیات‌ها روبرو باشد. در نهایت با همان پیش زمینه نجات و زندگی بخشیدن به پایان فیلم برمی‌گردیم و در واقع ابتدا و انتهای فیلم یک حلقه از تباطلی با مقوله نجات دارد و در میانه فیلم هم در دل جنگ و درگیری و سختی‌های ظاهری جنگ می‌گذرد.

وی در خصوص فرم این مستند عنوان کرد: عموماً کارهایی با این سبک و سیاق به دلیل این که در دل جنگ و عملیات اتفاق می‌افتند به فیلمساز تنها معروف هستند و فیلمساز خودش به تنهایی فیلمبردار و صدابردار است و این موضوع ممکن است سبب شود گاهی فیلمساز را از حوزه‌های تکنیکی غافل کند و تواناند کاری انجام دهد، اما وقتی ممارست و تمرین داشته باشد ناخودآگاه قالب و فرمی ایجاد می‌شود که می‌توان آن را

مستندسازی

مستندسازی

مستندسازی

مستندسازی

اسیما و سینما/ صبا کریمی | «نجات» دومین مستند از سه گانه‌ای است که پس از ساخت «پل» توسط امیرحسین نوروزی کارگردان و مستندساز جلوی دوربین رفته است. مجموعه مستندهایی که به گفته خودش قرار است آن‌ها را تبدیل به سه گانه‌ای درباره جنگ، مقاومت و زندگی کند. مستند تحسین شده «پل» اولین بخش این سه گانه‌است که پیشتر در جشنواره حقیقت و عمار به نمایش در آمده است و در همین مستند بود که یکی از همراهانش نیز به شهادت رسید و همین مسئله حرف‌های برای ساخت دومین بخش این سه گانه یعنی «نجات» شد. در خلاصه داستان مستند «نجات» آمده است: «اما... در میون این هیاهو، فریاد کمک و درخواست نجات، نقش‌های

رایت کرد و در دل سختی و ترس هم می‌توان با آن کار کرد. در این شرایط فرم دوربین روی دست استفاده می‌شود که در واقع مخاطب اتفاقات را از نگاه فیلمبردار می‌بیند و تجربه کسب کردن در آن می‌تواند منجر به خلق زاویه دید و ایجاد یک روایت تازه باشد و هم می‌تواند فرمی منطقی با داستانی که فیلمساز در پی روایت آن است را ارائه دهد.

❖ وجه انسانی مفهوم مقاومت

این مستندساز درباره نقطه اشتراک مفهوم مقاومت در جنگ‌هایی مانند جنگ تحمیلی و جنگ‌هایی در منطقه عنوان کرد: آنچه که متمایزکننده نگاه ما نسبت به مقاومت و تمام تعاریفی که در حوزه مقاومت وجود دارد، وجه انسانی و فرافقیدتی آن است. در جنگ هشت ساله خودمان هم اتفاقات مشابهی پیش آمده و فقط با نگاه چیره شدن بر

معرفی‌کارگردان

نگاهی به دیگر آثار امیر حسین نوروزی

مبارزه فقط با تفنگ نیست

مستند تکان‌دهنده و بسیار شجاعانه گاهی در دست مستندساز و گاهی روی کاغذ یکی از نیروهاست و «پل» تجربه همراه شدن در جنگ علیه تروریست‌ها آن هم در اولین صف آن است.

وی مخاطب جدی آثارش را بیشتر فیلمسازان و سپس مردم می‌داند و در این باره گفته است: به نظرم یک گروه که می‌تواند مخاطب جدی این فیلم باشد،

مستندسازیانی هستند که اگر به اصل موضوع، یعنی به مبارزه کردن با یک سیاهی معتقد باشند و درک کنند که قسمتی از آن مبارزه تیر و تفنگ و فشنگ نیست، یک دوربین است که لحظه را ثبت می‌کند و برای تاریخ باقی می‌گذارد که یک روزگاری چگونه برما گذشته است. یک مخاطب جدی دیگرش همه ما ایرانی‌ها هستیم. من وقتی برگشتم از این ماجرا به تهران، تازه فهمیدم که خدایا امنیت چه چیز عجیبی است. جنگ شهری خیلی فرق دارد با جنگ کلاسیک. نمی‌فهمی از کجا دارند تو را می‌زنند. تازه وقتی برمی‌گردی می‌فهمی امنیت چه نعمت بزرگی است. خدایا این امنیت را به همه مردم آن منطقه ببخشند و برای ما روزافزون کند و هیچ‌جایی جنگ نباشد.

گزارش

رونمایی و نقد مستند «میهمان» ساخته مسعود دهنوی در پردیس سینمایی هویزه مشهد

تداعی رستاخیز در اربعین حسینی

و بیشتر مسیر را باید می‌دویدیم، ضمن اینکه به حرکت آهسته تصاویر هم فکر شده بود. قرار بود که دوربین مثل روح سرگردانی لایه لای آدم‌ها بچرخد، به همین دلیل در جاهایی دوربین آرامش دارد و در جاهایی مضطرب است.

❖ اتفاقی شبیه مرگ

کارگردان مستند «میهمان» با بیان اینکه اکثر آدم‌هایی که به پیاده‌روی اربعین می‌روند، با کوله پشتی هستند و هر کسی که توشه سبک‌تری داشته باشد، حرکت سریع‌تری دارد. گفت: آدم‌های تنها در این مسیر بسیار بودند که تصویر برزخ را تداعی می‌کرد. ماشین و فضای پارکینگ شلمچه را نماد مادیات در نظر گرفتیم. می‌خواستیم نشان دهیم که آدمی تنهاست و بناست دبستگی‌هایش

دیگه‌ای برای آدم‌ها رقم می‌زد؛ نقش‌هایی فراتر از جنگیدن». نوروزی که با مستند «پل» دیپلم افتخار بهترین کارگردانی مستند نیمه‌بلند و تندیس بهترین صداگذاری و تدوین را از نهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت دریافت کرد، در گفت وگویی اظهار داشت: «برای من فیلمسازی این نیست که فیلم بسازم تا جایزه بگیرم. فیلمسازی مانند مرگ و زندگی است، اگر چه دیده شدن و جایزه گرفتن اتفاقی لذت‌بخش و دوست‌داشتنی است، اما هدف مستندساز تنها دیده شدن نیست!» این کارگردان امسال با این مستند در بخش ملی و شهید آوینی در جشنواره سینماحقیقت حضور دارد. به همین انگیزه با او به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

دشمن حرکت نکرديم و حتماً جاهایی با امان دادن و انسانی رفتار کردن از جمله رفتارمان با اسراء جنگ را ادامه دادیم که البته بهایش را هم

دادهایم. چنانچه در خاطر اتمان هم داریم که برخی از رزمندگان ما به خاطر همین مسئله به شهادت رسیدند، اما این نگاه انسانی در قاموس و مرایي که ما در حوزه مقاومت به‌ان معتقدیم وجود دارد و نگاهی در برخی کشورهای همسایه ما که

❖ جشنواره حقیقت

مسیر رو به رشدی داشته است

نوروزی در پایان به جشنواره حقیقت اشاره کرد و گفت: خوشبختانه جشنواره جایگاه و قوام خوبی پیدا کرده و در همین روزهای برگزاری هم شاهد استقبال بسیار بالای مخاطبان از آن هستیم و اغلب فیلم‌ها با سالن‌های پر نمایش داده می‌شوند و حضور مخاطبان شگفت‌انگیز است و این مسئله بسیار امیدوارکننده است. این برای جشنواره‌ای همچون حقیقت امتیاز بزرگی است که توانسته به

گونه‌ای عمل کند که مخاطب از دیدن این فیلم‌ها اینگونه استقبال کند و در کل می‌توانم بگویم جشنواره حقیقت همواره مسیر رو به رشدی را طی کرده است.
وی ادامه داد: اما پس از جشنواره به جز یکی دو برنامه‌ای که خود مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی برگزار می‌کند و آن هم نمایش منتخب‌های جشنواره است؛ به نظرم جا دارد که تلویزیون قدری بیشتر به نمایش آثار توجه کند تا کسانی که امکان حضور در جشنواره را نداشته‌اند هم بتوانند این آثار را ببینند. بویژه که امسال آثار جشنواره از سطح کیفی بسیار بالایی برخوردار است و قابلیت این را دارد که در تلویزیون، بخش‌های جانبی ارگان‌های دانشگاهی، هنر و تجربه و دیگر فضاهای فرهنگی به نمایش درآید.

فکرش زنگر

سینما و سینما

شنبه ۲۴ آذر ۱۳۹۷

۱۵ | ۷ | ربیع الفانی ۱۴۴۰ | ۱۵ | دسامبر ۱۸ | ۲۰ | سال سی و یکم | شماره ۸۸۵۳

خبر

محسن روزبهانی:

«سرو زیر آب» خاطرات یک نسل را زنده می‌کند

سوره سینما: طرح جلوه‌های ویژه میدانی «سرو زیر آب» تأکید کرد: زنده‌کردن خاطرات نسلی که با ایشار از سرزمین دفاع کرده، امتیاز این ساخته محمدعلی باشه‌آهنگر است.

محسن روزبهانی گفت: من قبلاً در «ملکه» با آقای باشه آهنگر همکاری کرده بودم، وی کارگردانی حرف‌های و سختکوش و مردی نجیب است که معاشرت و همکاری حرف‌های در کنارش برایم دوست‌داشتنی است. زمانی که فیلمنامه «سرو زیر آب» را مطالعه کردم مضمون و فضای آن را دوست داشتم.

وی ادامه داد: شاید در نگاه اول و در مقایسه با کارهای متعددی که در سینمای ایران انجام داده‌ام، «سرو زیر آب» ویژگی منحصر به فردی نداشته باشد، اما اهمیت این فیلم برای من مضمون میهن‌پرستانه آن بود. «سرو زیر آب» خاطرات نسلی را زنده می‌کند که با ایثار و عشق به سرزمینشان جنگیدند و به دنبال منافع شخصی نبودند. روزبهانی گفت: «سرو زیر آب» را از صمیم قلب دوست دارم، حس خوبی به آن دارم و زمانی که حاصل کار گروه را روی پرده دیدم، به نظرم رسید نتیجه تلاش این تیم، نتیجه مثبتی داشته است. «سرو زیر آب» احساس تماشاگر را درگیر می‌کند.

فیلم سینمایی «سرو زیر آب» به کارگردانی محمدعلی باشه آهنگر با بازی بابک حمیدیان، مینا ساداتی، هومن برق‌نورد، رضا پهلودی، مسعود رایگان و ... روی پرده است. مؤسسه بهمن سبز این فیلم را پخش می‌کند.

«ماه و غزل» محرم ۹۸ روی آنتن می‌رود

باشگاه خبرنگاران: مجموعه تلویزیونی «ماه و غزل» به تهیه کنندگی محسن علی اکبری محرم ۹۸ به روی آنتن می‌رود. تاکنون نگارش ۹ قسمت از این مجموعه ۱۰ قسمتی به نویسندگی سید سعید رحمانی پایان یافته است.

«ماه و غزل» روایتی تاریخی – مذهبی دارد به طوری که به مقطع زمانی دو سال بعد از واقعه عاشورا و پیش از قیام مختار می‌پردازد؛ دورانی که گفته می‌شود بیشترین جنایات منی امیه در آن تاریخ رخ داده است که یکی از این اتفاقات به «قیام حره» معروف است و بخش اصلی قصه «ماه و غزل» را تشکیل می‌دهد.

این پروژه پس از بازنویسی فیلمنامه و برآورد تولید، اواخر سال جاری وارد مرحله پیش تولید می‌شود و اواخر فروردین و اوایل اردیبهشت سال آینده تصویربرداری آن آغاز خواهد شد البته احتمال تغییر نام این مجموعه وجود دارد. مجموعه تلویزیونی «الف ذوقول» از دیگر سفارشات مرکز سینما فیلم به تهیه کنندگی محسن علی اکبری در ۴۰ قسمت توسط مرجان اشرفی زاده در دست نگارش است که کارگردانی آن را هم اشرفی زاده بر عهده دارد. مقاومت مردم ذوقول از سالال ۵۹ تا ۶۸ داستان اصلی این مجموعه تلویزیونی است.

«قله‌های برفی» و ماجرای

حضور حزب‌الله لبنان در سوریه

فارس: مستند «قله‌های برفی» درباره مقابله حزب‌الله لبنان با گروه‌های تروریستی در سوریه است که در نهمین جشنواره فیلم عمار حضور دارد.

به نقل از روابط عمومی جشنواره

فیلم عمار، ناصر نادری کارگردان و مستندساز فعال عرصه جبهه مقاومت، با مستند «قله‌های برفی» درباره مقابله حزب الله لبنان با گروه‌های تروریستی در سوریه، در نهمین جشنواره مردمی فیلم عمار حاضر می‌شود. نادری در این باره گفت: این مستند در لبنان و سوریه تصویربرداری شده و در آن، به چرایی، چگونگی و علت حضور حزب الله لبنان در سوریه می‌پردازیم، چرا که پس از ورود این گروه به سوریه شهادت و تهمت‌هایی زیادی درباره این موضوع مطرح شد.

وی افزود: ما در این مستند، مصاحبه‌ای اختصاصی با آقای «امیشل عون» رئیس‌جمهور لبنان داریم که یک سال قبل از جنگ سوریه تهیه شده است. فیلمی کمتر دیده شده‌ام از «سیدحسین نصرالله» داریم که ۱۳ سال قبل از جنگ سوریه ماجرای اختلافات و جنگ سوریه را پیش‌بینی می‌کند. کارگردان «قله‌های برفی» با اشاره به سابقه فعالیت ۱۰ ساله خود در لبنان اضافه کرد: ساخت مستند ۴۳ دقیقه‌ای «قله‌های برفی» دو سال طول برد، ما از تجربیات آقای ماجرا گذشته خود در سوریه و لبنان برای تولید بهتر این اثر استفاده کردیم. تولید این کار از این جهت بسیار سخت بود که تا امروز اثری درمورد حضور حزب الله لبنان در سوریه ساخته نشده بود و اگر ما سابقه حضور در این کشورها را نداشتیم نمی‌توانستیم این مستند را تولید کنیم.

نادری عنوان کرد: ما در این مستند سراغ شهید «فؤاد مرتضی» و همچنین «شهید کیش» فرزند یکی از علمای بزرگ اهل تسنن لبنان و از شهدای حزب الله هم رفتیم.

کینه ورزی «در آن سوی ابرها»

فارس: برخی سایت‌های خبری اعلام کردند بهمن فرمان‌آرا کارگردان فیلم سینمایی «حکایت دریا، سه دلیل حضور مجید میسیدی در رأس هیئت داوران جشنواره فیلم «کرااله» هند،

فیلمش را از بخش مسابقه خارج کرده است.

حتی اگر این دو سینماگر ایرانی با یکدیگر مشکل دارند، آیا دلیل می‌شود اختلافات داخلی را به «آن سوی ابرها» در هندوستان ببرند و به آبروی ایران چوب حراج بزنند؟
عجیب‌تر اینکه آقای فرمان‌آرا مدعی شده پس از سفر به هند و حضور در جشنواره متوجه شده که مجیدی رئیس هیئت داوران است. این در حالی است که حداقل یک هفته قبل از آغاز جشنواره «کراالا» این موضوع در رسانه‌های داخلی اطلاع‌رسانی شده بود. به فرض اینکه کارگردان «حکایت دریا» از حضور یک ایرانی در رأس هیئت داوران یک جشنواره غیرایرانی مطلع نبوده، آیا یک جشنواره بین‌المللی جای مناسبی برای تسویه حساب‌های شخصی و بیان اختلافات داخلی است؟

مستندسازی

